Nr. 149. **Wtorek 1. Lipca 1873.** **Rok 63.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.
Numer pojedyńczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.
Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.
Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).
Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.
„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w a

Od Administracyi.

Zaproszenie do przedpłaty na „GAZETĘ LWOWSKĄ“

wraz z „Dziennikiem urzędowym“ i „Przewodnikiem naukowym i literackim“:

półrocznie od 1. lipca:
pocztą 8 zł., w miejscu 6 zł.,

ćwierćrocznie od 1. lipca i 1. paźdz.:
pocztą 4 zł. 75 ct., w miejscu 3 zł. 75 ct.,

miesięcznie od 1. każdego miesiąca:
pocztą 1 zł. 65 ct, w miejscu 1 zł. 30 ct., zaś na „Gazetę Lwowską“ wraz z „Dziennikiem urzędowym“ a **bez** „Przewodnika“, jak w nagłówku.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Pismem z dnia 4. czerwca 1873 nadał p. Wiktor Ziętkiewicz opróżnione stypendyum fundacyi Wincentego Ziętkiewicza w rocznej kwocie 42 zł. a. w. na lat trzy, począwszy od roku szkolnego 1872 aż do końca roku szkolnego 1874 Mikołajowi Bojarskiemu [illegible]zniowi 2. klasy realnej we Lwowie.

Z c. k. Namiestnictwa

Według doniesienia c. k. austr jen. konsulatu w Warszawie z d. 18 b. m. sprawdzono w Warszawie cholerę u flisaka pochodzącego z Galicyi. Z tego powodu zarządziły dotyczące władze otwarcie zakładów kwarantanowych wzdłuż brzegów Wisły w Sol[illegible] i Prybakach, w których tak galary jako też i tratwy przybywające po przeprowadzeniu rewizyi lekarskiej dokładnej desinfekcyi poddawane być mają, po uskutecznieniu której dopiero w dalszą drogę puszczać się mogą

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Gmina Popowce w starostwie brodzkiem położona, postanowiła urządzić w Popowcach dotychczasową szkołę i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Oddać na szkołę budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie.

2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry:
a) w gotówce: 124 zł w. a
b) w zbożu: 6 korcy żyta w ratach półrocznych z góry.

4) Usługę szkolną zaopatrywać z gminy lub dawać na to 10 zł. rocznie.

5) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 6 niż. austr. sągów drzewa i takowe rąbać

6) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 5 zł. w. a

W uznaniu ofiarności gminy na cele oświaty uzupełnia Rada szkolna kraj powyższą dotacyę czasowo aż do polepszenia stosunków majątkowych gminy roczną subwencyą w kwocie 50 złr. w. a.

Prawo prezentowania nauczyciela wykonywać ma Przeor OO. Dominikanów w Podkamieniu.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Dnia 30. czerwca 1873 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt XLII dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem wydaniu

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 119. Ustawę z 23. maja 1873 o zaprowadzeniu nowej procedury karnej;

Nr. 120. Ustawę z 23. maja 1873 o tymczasowem zawieszeniu czynności sądów przysięgłych;

Nr. 121. Ustawę z 23. maja 1873 o układaniu list sędziów przysięgłych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów dnia 1. lipca.

Wśród mnóstwa wypadków drobnostkowej wagi, które znajdujemy codziennie w dziennikach wiedeńskich pod rubryką ruchu wyborczego najważniejszym a nawet bezwzględnie ważnym jest ogłoszony w dzienniku *Volksfreund* program katolicko konserwatywnego komitetu wyborczego dla Niższej Austryi Program ten obejmuje następujące zasadnicze myśli: konstytucyjny rozwój państwa na chrześciańskiej i moralnej podstawie; niezmienna wśród wszelkich stosunków wierność i uległość dla najwyższej dynastyi, która w tym roku obchodzić będzie w Austryi 600letni jubileusz; obrona autonomii, praw i własności katolickiego kościoła i wyznań przez państwo uznanych; utrzymanie szkół wyznaniowych i rozszerzenie dla kościoła prawa nadzoru bez ujmy dla praw państwa na całą naukę i wychowanie katolickiej młodzieży; podniesienie dobrobytu materyalnego przez popieranie interesów rolnictwa, przemysłu, handlu, rękodzieł, uregulowanie waluty, zdobycie równowagi w budżecie państwa, racyonalne i sprawiedliwe opodatkowanie; uzyskanie dobrej administracyi; szybkiego i słusznego wymiaru sprawiedliwości; walka z zepsuciem we wszystkich kierunkach.

Bardzo ciekawem było ostatnie posiedzenie sejmu węgierskiego z powodu dyskusyi nad postępowaniem ministra wyznań wobec ogłoszenia dogmatu nieomylności przez biskupa z Rosenau. W dyskusyi wziął udział Deak a mowę jego już telegram nazywa programem całego stronnictwa w sprawach religijno-politycznych. Deak bronił na wstępie ministra, zgodził się na jego wniosek ustanowienia komisyi dla uregulowania stosunków kościoła do państwa, a następnie objawił swoje zdanie w tej sprawie. Przyjęcie systemu amerykańskiego w uregulowaniu tych stosunków uważa Deak za najlepszy kierunek. Jako konsekwencye tego systemu postawił Deak następujące dalsze zasady: obowiązkowe małżeństwo cywilne, swoboda w organizacyi autonomii katolików, oddzielenie państwowych funkcyi od kościelnych, zniesienie wirylnego głosu biskupów w izbie wyższej; natomiast ma być zaprowadzony wybór albo mianowanie biskupów członkami tej izby. W końcu zachęcał Deak swoje stronnictwo do przedmiotowego i spokojnego traktowania tych spraw. Mowę tę przyjęła izba długiemi i powszechnemi oklaskami, bo opozycya także przyłączyła się do nich.

Po zamknięciu sessyi parlamentu niemieckiego dzienniki liberalne zestawiają bilans jego prac i nie tają tego, że rezultat całego rachunku nie jest wcale pomyślny. Mianowicie z tego są niezadowolone dzienniki, że ustawy wojskowe mają tak bezwarunkowe pierwszeństwo przed innemi zadaniami ciała ustawodawczego. Na ostatniej sessyi załatwiono kilka ustaw w sprawach wojskowych, a ustawę o małżeństwie cywilnem i ustawę prasową zepchnięto zupełnie z porządku dziennego. Zapowiedziano już dość pewnie zwołanie sessyi jesiennej, ale zarazem dodają dzienniki półurzędowe, że celem tej sessyi będzie tylko uchwalenie ustawy wojskowej, której nie załatwiono na sessyi ubiegłej. Tem się tylko pociesza liberalne stronnictwo, że dzisiejszy stan jest wyjątkowym, bo cesarstwo niemieckie u[illegible]ażać musi obecną chwilę tylko za zawieszenie broni wobec wewnętrznych i zewnętrznych nieprzyjaciół jedności Niemiec.

Także i zachwiane stanowisko księcia Bismarcka niepokoi stronnictwo liberalne. Kanclerz byłby może stracił sympatye po ostatniem stanowczem wystąpieniu przeciw wolności prasowej, ale liberalne stronnictwo spostrzegło, że wobec walczących ze sobą prądów w sferach dworskich po ustąpieniu księcia Bismarcka nastąpiły dla niego daleko gorsze czasy i z tego powodu tak się niepokoi pogłoskami o dymisyi potężnego ministra.

Francuskie ministerstwo wyparło się stanowczo podsuwanego mu protestu przeciw włoskiej ustawie klasztornej. Zaprzeczeniu temu niepodobna odmówić wiary, bo dopóki Fournier pozostaje na posadzie posła francuskiego w Rzymie, polityka francuska nie mogła opuścić wytkniętego jej przez Thiersa kierunku.

Zajęcie Chiwy zostało urzędownie potwierdzone. Kampania skończyła się, ale świat dyplomatyczny będzie się zajmować Chiwą obecnie więcej może niż w czasie wojny. Powstaje bowiem kwestya ciekawa, czy Rossya po pokonaniu przeciwnika ziści

---

PRZEGLĄD EKONOMICZNY.

(Die Zusammenlegung der Grundstücke, die Regelung der Gemeingründe und die Ablösung der Forstservituten in Österreich und in Deutschland. Verfasst im Auftrage des k. k. Ackerbauministeriums von Karl Peyrer, k. k. Sectionsrath. Mit 4 Karten. — Wien. Druck und Verlag der k. k. Hof- und Staatsdruckerei 1873. 232 str.)

(Dokończenie.)

Wnet po utworzeniu ministerstwa poruszył Jego Excell. hr. Alfred Potocki, który pierwszy piastował w Austryi tę tekę, między innemi także sprawę kommasacyi i odtąd zajmowało się nią bez przerwy ministerstwo rolnictwa wspierane w tej mierze gorliwie przez stowarzyszenia rolnicze i prasę peryodyczną, które zasłużyły się wyjaśnianiem i rozbiorem korzyści tej reformy oraz dyskusyą nad sposobami jej przeprowadzenia. Także i kongres rolniczy, obradując w Wiedniu w latach 1868 i 1872, w rozprawach nad melioracyami gospodarczemi zajmował się także sprawą kommasacyi. Owocem prac ministeryalnych są dwie książki z polecenia ministerstwa przez c. k. radcę sekcyjnego Peyrera. Pierwsza z nich wydana w r. 1869 nosi tytuł „Die Arrondirung des Grundbesitzes und die Anlegung gemeinschaftlicher Feldwege“ i zawiera najprzód rozprawę o koniecznej potrzebie ustawy arondacyjnej, następnie zaś projekt ustawy takiej wraz z obszernem uzasadnieniem postanowień każdego paragrafu. Druga praca, której tytuł wypisany na wstępie, daje przedewszystkiem pogląd na szkodliwe dla rozwoju gospodarstwa krajowego stosunki posiadania, istniejące dotąd w krajach austryackich i streszcza usiłowania dotychczasowe ku ich uchyleniu, poczem następuje obszerne i bardzo szczegółowe przedstawienie sposobów, jakimi przeprowadzono arondacyę i kommasacyę w Bawaryi, Wirtembergu i W. X. Badeńskiem, dalej w obu Hessyach, w xięstwie Nassauskiem, a wreszcie w Prusiech i w królestwie Saskiem. Ta ostatnia część rozprawy jest opartą na naocznem przypatrzeniu się postępowaniu arondacyjnemu i jego wynikom w wspomnianych dopiero co krajach, w którym to celu autor odbył umyślną podróż z polecenia c k. ministerstwa rolnictwa Do pierwszego zaś rozdziału, wykazującego obecne stosunki posiadania w krajach austryackich, posłużyły za materyał szczegółowe badania tych stosunków i środków zmierzających do ich poprawy zarządzone przez ministerstwo w każdym kraju koronnym.

Jeżeli wydana w r. 1869 książka radcy Peyrera miała na celu przedewszystkiem usposobić korzystnie dla projektowanej reformy opinię publiczną wystawiając wielką doniosłość kommasacyi, jej wpływ korzystny na gospodarstwa, do których ją zastósowano, i na stosunki gminne a wreszcie na dobrobyt całego społeczeństwa, następnie zaś uchylić wątpliwości i zarzuty odnoszące się do jej przeprowadzenia, to zadaniem pracy ogłoszonej obecnie jest, jak dowodzi treść powyżej podana, wypełnić drugi dział robót przygotowawczych w celu utorowania reformy, to jest podać czynnikom ustawodawczym materyał faktów, a mianowicie dokładną wiadomość o załatwieniu tej samej sprawy w innych krajach i o poczynionych tam doświadczeniach, i wykazać obecny stan stosunków posiadania w krajach austryackich, zatem stan faktyczny, z którym trzeba się liczyć, który ma być punktem wyjścia dla całej reformy. Rozdział traktujący o przeprowadzeniu arondacyi i kommasacyi w Niemczech, zaleca się jasnem i zwięzłem a zarazem wyczerpującem przedstawieniem sprawy, czego nie można było zawsze powiedzieć o wyłożeniu tego przedmiotu w innych działach. a najważniejsza nauka, jaką autor wysnuwa tu z danego poglądu, w tem leży, że częściowe kommasacye i arondacye, będące ustępstwami dla łatwiejszego wytargowania zgody na reformę, nieprzynoszą stanowczych korzyści, a nawet korzyści te nie zostają w odpowiednim stosunku do trudów i kosztów, natomiast zaś utrudniają ogromnie przeprowadzenie kommasacyi stanowczej w przyszłości. Pod stanowczą kommasacyą rozumieć należy taką, przy której z gruntów wszystkich posiadaczy w gminie tworzy się kompleks i z takowego wydziela się następnie każdemu część odpowiednią wartości tego, co włączył ze swej strony do owego wspólnego komplexu bez względu jednak na miejsce, w którem leżała dawniejsza jego posiadłość. Natomiast kommasacya częściowa ogranicza się ile możności na wymiany między pojedyńczymi posiadaczami i regulacyi dróg, naruszając jaknajmniej istniejące stosunki posiadania. Przykładów takich częściowych kommasacyi dostarczają kraje południowo-niemieckie, które w ostatnich latach musiały uznać połowiczność reform i pomyśleć o zmianie swych ustaw arondacyjnych z przyjęciem zasady zupełnej arondacyi. Rozdział drugi ciekawym jest szczególnie z powodu podanych w nim wiadomości o kommasacyach przeprowadzonych lub przynajmniej usiłowanych tu i owdzie w Austryi a mianowicie na Morawie. Pogląd na te prace i ich wyniki, tudzież na trudności, jakie trzeba było przezwyciężyć, by nakłonić wszystkich interesowanych do zgody na wymianę gruntów według planu kommasacyjnego, wykazuje dobitnie, że bez ustawy upoważniającej do przeprowadzenia kommasacyi, skoro tylko większość posiadaczy za nią się oświadczy, przeprowadzenie tej reformy w szerszych rozmiarach, zatem w całym kraju lub znaczniejszych jego częściach, jest wprost niemożliwem. Tożsamo dowodzi autor w tym rozdziale, na podstawie poglądu na kommasacye, dokonane w Austryi i w innych krajach niemieckich, że w braku takiej ustawy nie sprowadzą kommasacyi ułatwienia tego rodzaju, jak uwolnienie od opłat i należytości rządowych przy zamianach gruntów dokonanych w celu arondacyi. Drugą tedy nauką, którą autor wysnuwa z doświadczeń w kraju i zagranicą poczynionych, jest nieodzowna konieczność ustawy, którąby ułatwiała ile możności wprowadzenie postępowania arondacyjnego, stawiając przystępne w tej mierze warunki, i określała ile możności ściśle tok postępowania, który żadną miarą nie powinien być pozostawionym dowolności stron.

Wywodami swymi w przytoczonych tu dwóch głównych kierunkach usiłuje radca Peyrer, i w tem leży główna dążność jego obecnej pracy, sprowadzić zmianę w zapatrywaniu się na kwestyę kommasacyi jaka dotąd przeważa stanowczo w krajach austryackich. Dotychczas znajdywały tu najwięcej zwolenników ustawy południowo-niemieckie, mianowicie bawarska ustawa arondacyjna z r. 1861, i wirtembergska ustawa o regulacyi dróg z r. 1862. Są one krótsze i mniej zawikłane od ustaw północno-niemieckich, mają na celu kommasacyę częściową przez wymiany między pojedynczemi posiadłościami i regulacye dróg, zdają się jak najmniej zmieniać w istniejących stosunkach posiadania i nie wymagają ustanowienia osobnych organów dla ich prze-

uspokajające przyrzeczenia, jakie przed wojną dał hr. Szuwałow w Londynie.

Austrya-Węgry. Urzędnicy poczt i telegrafów przydzieleni zostali do nowych klas w następujący sposób: A. Z urzędników pocztowych przydzieleni są: do szóstej klasy: wyżsi dyrektorowie poczt; do siódmej klasy: dyrektorowie poczt, radcy pocztowi i dyrektorowie kas pocztowych; do ósmej klasy: sekretarze pocztowi, wyżsi komisarze pocztowi, radcy rachunkowi, pocztowi płatnicy, główni kasyerowie, wyżsi administratorowie pocztowi i wyżsi kontrolorowie pocztowi; do IX. klasy: okręgowi komisarze pocztowi, rewidenci rachunkowi, kasyerowie, kontrolorowie głównej kasy, administratorowie i kontrolorowie pocztowi; do X. klasy: koncypiści pocztowi, oficyałowie rachunkowi i pocztowi; do XI. klasy: asystenci rachunkowi i pocztowi. B. Z urzędników telegraficznych przydzieleni są: do VI klasy: wyżsi dyrektorowie telegrafów; do VII: dyrektorowie i inspektorowie telegrafów; do VIII. klasy: sekretarze dyrekcyi telegrafów, płatnik (we Wiedniu), administratorowie i kontrolorowie wyższego urzędu; do IX. klasy: komisarze telegrafów, administratorowie centralnego składu, administratorowie i kontrolorowie urzędów; do X. klasy: oficyałowie urzędu telegraficznego; do XI. klasy: asystenci urzędu telegraficznego.

— Rozporządzenie ministerstwa z 23. b. m. zawiera następujące postanowienie o zmianie opłaty listowej.

Od 1. lipca b. r. opłaca się za listy w obrębie monarchii przesyłane a ważące od $^{9}/_{10}$ łuta cłowego (15 gram.) do 15 łutów (250 gram.) tylko podwójne porto listowe. Dodatek do taksy za listy niefrankowane aż do 15 łutów cłowych wynosi 5 ct., a na listach lokalnych 3 ct. Listy ważące więcej niż 15 łutów cłowych nie będą przewożone pocztą listową. Porto listowe w obrębie całej monarchii austryacko-węgierskiej wynosi zatem: a) za zwykłe listy frankowane ważące do $^{9}/_{10}$ łuta cłowego włącznie 5 ct, za listy więcej ważące 10 ct., b) za zwykłe niefrankowane listy ważące do $^{9}/_{10}$ łuta cłowego włącznie 10 ct., za listy więcej ważące 15 ct. Porto zą listy lokalne wynosi: za listy frankowane ważące do $^{9}/_{10}$ łuta włącznie 3 ct., za listy więcej ważące 6 ct. b) za listy niefrankowane ważące do $^{9}/_{10}$ łuta włącznie 6 ct., za listy więcej ważące 9 ct. Listy niedostatecznie frankowane podlegają taksie ustanowionej dla listów niefrankowanych ale przy obliczeniu taksy policzoną zostanie wartość użytych marek albo koperty.

Niemcy. Najwyższy trybunał dla spraw kościelnych już został ukonstytuowany. W skład jego wchodzą: Heineccius, dotychczasowy wiceprezes najwyższego trybunału cywilnego, jako przewodniczący; dalej członkowie: Eggeling, wyższy radca apelacyjny, Diepenbroick Grüter, wyższy radca trybunału, Dr. Schebling, tajny wyższy radca sprawiedliwości, Hartmann i Rappold, wyżsi radcy trybunału, Forckenbeck, naczelny burmistrz miasta Wrocławia, pastor Dr. Nieden z Ko-

prowadzenia a wreszcie pozostawiają tak stronom jak i przybranym miernikom zupełną swobodę w postępowaniu, ponieważ toku postępowania wcale prawie nie przepisują. To też projekty ustaw arondacyjnych układane dotychczas w Austryi, przejęły większą część swej treści z ustawy bawarskiej, a postanowienia tej ustawy o prawach wierzycieli tabularnych w wypadkach arondacyi, wzięto za wzór przy ustawie z d. 6. lutego 1869, N. 18. dz. p. p. Wszakże do wydania ustaw arondacyjnych w tym kierunku, który obrały ustawy południowo-niemieckie, nie przyszło, gdyż dotąd tylko w morawskim sejmie taka ustawa uchwaloną została, nie mogła jednak uzyskać sankcyi z powodu wad formalnych. Skutek tej zwłoki tym razem za pomyślny uważać należy, skoro podaje sposobność rozpatrzenia się w wynikach ustaw południowo-niemieckich, które miały być wzorem dla nas, przekonania się o ich niedostateczności i o zdaniu, jakie się w tej mierze wyrobiło w samychże Niemczech południowych. Przechylenie teraz opinii publicznej i sfer ustawodawczych na stronę reformy stanowczej, jaką przeprowadzono w Niemczech północnych, uda się niniejszej pracy radcy Peyrera tem łatwiej, że w ostatnim czasie zaczynały się odzywać na posiedzeniach towarzystw rolniczych austryackich coraz liczniejsze głosy w tym samym duchu, a spodziewać się należy, iż rozprawy w sejmach, gdy wniesione w nich zostaną projekty do ustaw arondacyjnych, zapewnią zwycięztwo zasadzie stanowczej arondacyi nietylko w ustawodawstwie ale i w opinii publicznej, bez której poparcia taka ustawa mniej się może obejść niż którakolwiek inna.

Dr. TADEUSZ PILAT.

---

blencyi, prezes narodowego synodu prowincyonalnego, Kanngiesser, radca sądu apelacyjnego z Magdeburga, Bürgers, tajny radca sprawiedliwości z Kolonii i Dr. Dove, profesor prawa na uniwersytecie w Getyndze. Trybunał rozpoczął już swe czynności procesem wytoczonym arcybiskupowi kolońskiemu Dr Melchers i biskupowi Dr. Baudri za klątwę, rzuconą na dwóch księży z powodu przejścia ich do sekty starokatolików.

Walka kościoła z państwem zaostrza się w ogóle coraz więcej, bo obydwie strony ani na krok zejść nie chcą z zajętego stanowiska. Minister wyznań Dr. Falk wydał temi dniami polecenie do wszystkich dyrektorów wyższych zakładów naukowych, aby odtąd w rocznych swych sprawozdaniach podawali nazwiska katolickich nauczycieli zakładów z wyraźnem wyróżnieniem i za poprzedniem zapytaniem, czy należą do wyznania katolickiego czy starokatolickiego. Z drugiej strony, jak donosi *National Ztg.* w czterech katolickich dyecezyach zaprzestano już wydawnictwa urzędowych dzienników kościelnych, a to jak się domyślają, w tym celu, aby usunąć z pod kontroli rządu nominacye kościelne.

Trudno pogodzić tę wzrastającą walkę liberalizmu przeciw kościołowi z doniesieniami dzienników, jakoby w sferach decydujących powiewał wiatr konserwatywny. A przecież wiadomo powszechnie, że temu prądowi przypisują spodziewane usunięcie się ks. Bismarcka z gabinetu pruskiej monarchii.

Przytaczamy co w tej mierze pisze *Deutsche Reichscorresp*: Mówią bez ogródek o dyferencyach między ks. Bismarckiem a hr. Roonem, których sprężyną są intrygi ultramontanów i ultrakonserwatystów mających wpływ u dworu. Łatwo pojąć, że partyzantka taka działa nieprzyjemnie na nerwy kanclerza i tak już podrażnione. Na razie cała ta sprawa pozostanie w dotychczasowem stadyum, ale jest ogólne przekonanie, że jesienna kampania parlamentarna nie rozpocznie się w tych samych, co obecnie warunkach.

Francya. Podczas bankietu, danego d. 23. b. m. w Wersalu na cześć jenerała republikańskiego Hoche, miał Gambetta mowę, którą uważają za program stronnictwa radykalnego. Na wstępie swojej mowy wypowiedział były dyktator kilka słów pochwały dla jenerała Hoche, odpierał dalej zarzut, reakcyjności czyniony miastu Wersalowi, i wyraził ubolewanie z powodu, że rząd nie dozwolił na publiczne odbycie tego bankietu, Następnie bronił Gambetta zdania, że deputowani mają prawo przemawiać publicznie do swoich wyborców zdając im sprawę z tego co zrobili lub usprawiedliwiając się przed nimi. Ludzie, prawił mowca dalej, dzielą się na dwa obozy, jedni bezwzględnie uznają dogmat, nie mający żadnej podstawy drudzy opierają się tylko na czystym rozumie i godności człowieka. W obec tej walki, która zwraca na siebie uwagę całego świata, interesa dwóch czy trzech rodzin, roszczących sobie prawo panowania nad naszym krajem, maleją do rozmiarów nic nieznaczących. Bonapartyzm, legitymizm i orleanizm są niczem w obec tragicznej walki, jaką wydali sobie we Francyi ludzie obu powyższych obozów. Przebiegnąwszy w podróży całą prawie Francyę, mogę złożyć w tej mierze wiarygodne świadectwo: wszędzie są niesnaski, spory a gdzieniegdzie panuje pewna obojętność dla polityki, jaką Francya powinna się kierować. Lecz natomiast w każdym zakątku kraju, w ubogiej chacie, tak samo jak w bogatym pałacu dają się słyszeć głosy oburzenia przeciw klerykalizmowi, który jest przywróceniem starych rządów, zasad, które Francya odrzuciła z indygnacyą.

W dalszym ciągu mowy utrzymywał Gambetta, iż dzisiejszy rząd, który właśnie takich trzyma się zasad, nie jest niebezpiecznym dla przyszłości kraju, gdyż głosowanie powszechne prędzej czy później położy kres polityce, nie odpowiadającej duchowi czasu. W końcu charakteryzuje mowca dążności przeciwników republiki, którzy starają się wszystkie ważne posady cywilne i wojskowe obsadzać swojemi zwolennikami, ażeby tym sposobem mogli łatwo wykonać zamach na dotychczasowy stan rzeczy. Przy tej sposobności wyraził się Gambetta o marszałku prezydencie: „Jestem przekonany o lojalności męża dzierzącego dziś ster państwa, o jego honorowości i bezwzględnem posłuszeństwie dla ustaw; wszystkie te czcigodne przymioty dzieli z marszałkiem Mac Mahonem nasza armia, która na szczęście nasze, mimo najróżnorodniejszych walk stronnictw nigdy nie mięszała się i nigdy nie będzie się mięszać do rozstrzygania kwestyj politycznych.“ Mowę swą, przerywaną licznemi hucznemi oklaskami, zakończył Gambetta wezwaniem obecnych, ażeby każdy według możności starał się propagować ideę republikańskiej formy rządu, opartej na wolności i rozumnym postępie.

— W zgromadzeniu narodowem toczyły się temi dniami rozprawy nad projektem ustawy o orderze legii honorowej. Według przedłożonego izbie projektu order ten znów mogą otrzymywać osoby cywilne; liczba posiadaczy orderu ma być zmniejszoną z 70 tysięcy na 25 tysięcy a to w ten sposób, iż na dwa wojskowe wakanse jeden, a na trzy cywilne także tylko jeden order ma być na przyszłość udzielany.

— D. 25. bm. rozdano w zgromadzeniu projekt ustawy stanowiącej, iż budowa kościoła na wzgórzach Montmartre w Paryżu uważaną być ma jako sprawa dobra publicznego. Projekt tej ustawy wyszedł pierwotnie od arcybiskupa paryzkiego, który zamierza pokryć koszta budowy w drodze publicznej subskrypcyi. Ponieważ grunt pod budowę ma się nabyć przez wywłaszczenie, potrzeba było na to osobnej ustawy. Kościół ten ma stanąć pod wezwaniem św. Serca Jezusowego. Odnośne pismo wystosował ks. arcybiskup do ministra oświecenia pod d. 5 marca b. r. a zatem jeszcze za czasów Thiersa. Wszyscy arcybiskupi i biskupi przyrzekli energicznie popierać ten projekt. W drodze prywatnych składek wpłynęło już na ten cel przeszło pół miliona franków.

— D. 26. bm. uwięziono i odstawiono do sądu wojennego w Wersalu Ernesta Lefévre, adwokata i administratora dziennika *Rappel*, który mimo to że był członkiem rządu komuny paryzkiej, dotąd na wolnej stopie pozostawał.

— Wczoraj miał *Journal Officiel* ogłosić skład sądu wojennego na marszałka Bazaine. Admirał Créhouat ma być zamianowany prezydentem tego sądu i otrzyma natychmiast wszystkie akta tej sprawy. Obliczają iż proces marszałka dopiero przy końcu miesiąca października będzie się mógł rozpocząć.

Anglia. Wspaniałe przyjęcie i owacye wyprawiane szachowi perskiemu w Anglii do tego stopnia podrażniły gniew kilku dzienników petersburgskich, że w artykułach pełnych nietajonej zawiści wystąpiły przeciw rywalowi Rossyi w panowaniu nad Azyą. Jedno z pism uniosło się tak dalece, że nazwało Anglię tygrysem, ssącym od dawna krew książąt indyjskich i perskich. Prasa angielska nie mogła pominąć milczeniem tych wycieczek i odpowiada swoim koleżankom z nad Newy w sposób mniej lub więcej dosadny, a *Times* pisze między innemi. Pewna część publiczności petersburgskiej musi znajdować upodobanie w tem, że Anglię porównuje z krwiożerczemi zwierzętami, i trzeba przypuszczać, że rozdrażnienie panujące w Petersburgu jest echem rokowań w sprawie centralno azyatyckiej, pomimo że cesarski rząd rossyjski sam przyznał, iż prowadzono je w sposób najgrzeczniejszy i najumiarkowańszy. Co się jednak tyczy stanowiska politycznego Anglia w obec Persyi takowe nie jest tajemnicą ani dla Szacha ani dla nikogo w świecie. Wiadomo aż nadto dobrze, z której strony Persyi grozi niebezpieczeństwo a zkąd spodziewać się może pomocy, a komu jest znane położenie Persyi, ten wie, że Anglia na względach szacha nie wiele skorzystać może.

Włochy. Kryzys ministeryalna włoska spowodowana odrzuceniem przez Izbę projektów finansowych Selli, nie zakończy się prawdopodobnie przed upływem kilku dni. Wprawdzie Minghetti otrzymał polecenie złożenia gabinetu, lecz czynność ta idzie oporem. Domyślają się, że jen. Ricotti zatrzyma i nadal tekę ministra wojny, a to dla tego, aby doprowadzić do końca rozpoczętą reorganizacyę armii.

KRONIKA.

— ***Rektorem uniwersytetu Jagiellońskiego*** obrany został na rok następny, jak donosi *Czas*, profesor wydziału lekarskiego Dr. Gustaw Piotrowski.

* ***Skradziona liberya.*** Wczoraj po południu przytrzymał strażnik policyjny służącego Macieja Wojtasiewicza z powodu podejrzanego posiadania liberyi, którą na placu krakowskim sprzedawał. Wyznał on następnie, że liberyę zabrał od służbodawczyni swojej pani Heleny Kobierzewskiej w Dąbrowie pod Janowem, od której zbiegł ze służby. Wojtasiewicza odstawiono do sądu powiatowego.

* ***Kradzież cygarniczek.*** Przedwczoraj przy sposobności przenosin z pomieszkania pod l. 7 przy ulicy kurkowej skradziono kapitanowi p. Golacherowi z pokoju trzy cygarniczki piankowe z bursztynem i jedną hebanową.

* ***Młody zbieg.*** Przed dwoma dniami wydalił się się z domu rodzicielskiego pod l. 21 przy ulicy szpitalnej 10letni chłopiec Bronisław Galasiewicz, dotychczas daremnie przez rodziców poszukiwany. Ma on oczy niebieskie, twarz bladą, mocno piegowatą, włosy blond; ubrany był w tużurku płóciennym i w białym kapeluszu słomkowym.

* ***Uwiezienie złodzieja.*** Wczoraj wyśledzono i aresztowano wyrobnika Antoniego Hulika z powodu, iż ukradł w dniu 29. z. m. parobkowi od p. Bratkowskiego surdut, spodnie i 2 koszule ze strychu niezamkniętego. Aresztowany przyznał się do kradzieży i wskazał tandeciarzy, którym posprzedawał rzeczy skradzione. Oddano go sądowi.

(α. ς.) ***Na murze otaczającym katedrę ormiańską*** wewnątrz dziedzińca jak się schodzi ze schodów przez dzwonnicę, po lewej stronie, odpadł dosyć gruby tynk wierzchni, pod którym okazał się jakiś dawny napis ormiański, ozdobiony arabeskami. Wierzchnią część napisu zniszczyły czas i jakaś swawolna ręka, pozostało tylko kilka wierszów dolnych i dolna część napisu, okrążającego niegdyś całą inskrypcyę. Pomiędzy przedziałami słów i liter pojedyńczych, okazują się jakieś nieznane hieroglify i arabeski, które tylko wprawny w literaturze ormiańskiej filolog zrozumieć może. Zwracamy uwagę na ten zabytek starożytny.

Σ ***Z lwowskiego bruku.*** Architektura lwowska podobno nie bardzo świetne zajmuje stanowisko w budownictwie europejskiem, tak przynajmniej utrzymują ludzie złośliwi, ale zato ma swój właściwy, wielce urozmaicony koloryt, olśniewa oko zdumionego widza rozmaitością i doborem barw o wzorzystej, tęczowej prawdziwie skali... Tego nam nikt, choćby najzłośliwszy, z pewnością nie odmówi. W innych miastach ludzie pociągają kamienice barwami szaremi, łagodnemi, ciemnemi, twierdząc w zaślepieniu swojem, że to i lepszego smaku dowodzi, i na oczy jest zdrowiej. We Lwowie za to górą polychromja — mamy kamienice żółte, jasnoczerwone, koloru zielonej żabki itp. Lubimy wschodni przepych barw — a co jaskrawe to ładne. Jakiem to bogactwem barw uderza naprzykład grupa domów w okolicy kościoła Dominikanów! Ten ceglasty, tamten pomarańczowy, ów jak najpiękniejsza czokolada Sucharda lub Stollwercka. Widzieliśmy nowe kamienice, w których polichromiczny smak lwowski prześlicznie święci tryumfy; karyatydki jak śnieg białe, aniołki nad oknami niebieskie, gzemsik żółty — a tło całe ... nie wiemy jeszcze jakie tło będzie... A kiedy nowe kamienice z taką kokieteryą się malują, cóż pozostaje starym, którym już ząb czasu dokuczył! Więc nie dziw, że pewien pałacyk stary, w którym mieści się pewne kasyno, zachwyca widza nowym pokostem bardzo miłej choć trochę problematycznej barwy, trzymającej środek tak gdzieś między buraczkami a odmrożonym nosem, że okazałe kamienice, których mury właśnie dopiero co nabrały owej poważnej szarej barwy, co tak przystoi większym gmachom, odmładzają się na wiosnę kolorem szpinaku — lub że większa część domów naszych tak jest białą, tak śnieżnie białą, iż przy silniejszem świetle słońca bez ciemnych konserwów spojrzeć na nie trudno. I nie prześcignie Lwowa pod tym względem żadna stolica, bo nigdzie nie umiano tak ślicznie połączyć szlachetną sztukę lakierniczą z architekturą, i nigdzie nie zmieniło się tak w prawdę znane przysłowie: *Saxa loquunteur.* We Lwowie naprawdę kamienie i mury k r z y c z ą — jaskrawością, i dla tego też Lwów takiem g ł o ś n e m jest miastem!

Δ ***Popis szkoły gimnastycznej*** p. Madejskiego odbędzie się pod jego osobistem kierownictwem na wyniosłej płaszczyźnie strzelnicy miejskiej, jutro o 5. godz. po południu.

Δ ***Popis szkoły głuchoniemych*** na Łyczakowie odbędzie się w sobotę dnia 5. lipca 1873 o godz. 9. rano.

Δ ***Wiadomości dyecezalne.*** Ks. Hotterowski Leon dotychczasowy gr. kat. pleban w Cissowie powiatu doliniańskiego, archidyecezyi metropolitalnej lwowskiej otrzymał dnia 31. marca b. r. kanoniczną instytucyę jako kanonik gremialny kapituły archikatedralnej metropolitalnej we Lwowie. Do parafii opróżnionego w ten sposób gr. kat. probostwa w Cissowie wraz z filjami w Polanicy i Bubniszczach należy w 3 miejscowościach 2365 dusz. Obowiązki pasterskie pełni każdoczesny pleban przy pomocy ustanowionego wikarego. Prawo patronatu wykonuje Jego ces. król. Ap. Mość. Własne uposażenie probostwa w gruntach erekcyonalnych i innych pomniejszych źródłach jest bardzo nieznaczne, a czysty dochód roczny obliczony jest na 98 zł. w. a. Celem zaś uzupełnienia kongruy na 315 zł. w. a. dopłaca fundusz religijny rocznie 217 zł. w. a., pokrywając także płacę wikarego, który exponowany jest w Bubniszczach, — i wszystkie podatki plebańskie z dodatkami.

Δ ***Policya targowa.*** Miejski urząd targowy ukarał w czasie od 20. do 27. czerwca 1873: za przekroczenia sanitarne pięć osób; za przekroczenia piekarskie trzy osoby; za przekupnictwo cztery osoby; za podkupowanie dwie osoby; za uboczną sprzedaż sześć osób; za fałszowanie nabiału dziesięć osób; za tamowanie komunikacyi trzynaście osób; za zajechanie placu targowego jednę osobę; nakoniec za nieprzyzwoitość na targowicy jednę osobę — w ogóle 45 osób. Między tem było kar pieniężnych 25, aresztu 1, konfiskat 11 i 8 napomnień.

— ***Kawa barometrem.*** P. Sauvogeon w Walencyi badał przez długie lata zjawiska, odbywające się w szklance kawy, gdy ją się ocukrzy, z ktorych zdaje mu się, że może następne niewątpliwe wnioski wyciągnąć: Jeśli pozwolimy cukrowi roztopić się spokojnie, nie

mięszając płynu, występują jak wiadomo bańki powietrzne na powierzchni. Jeśli one formują spienioną masę, można z pewnością liczyć na trwałą pogodę; natomiast jeśli się piana osadza na około brzegów naczynia, nastąpią niechybnie wielkie deszcze; jeźli zaś piana pozostanie między brzegiem a środkiem, będzie pewietrze zmienne, jeźli płynie, nie rozdzielając się, ku jednemu punktowi brzegu filiżanki, nastąpi średni deszcz. Objawy te porównywał p. Sauvogeon regularnie ze znakami na termometrze i barometrze i podał je dopiero do publicznej wiadomości po dokładnem zbadaniu sprawy.

— ***Po chińsku.*** Na wszystkich domach i murach w krajach chińskich poprzybijane są plakaty wzywając lud, „aby czcił zapisany papapier“; albowiem głoski są „oczyma mędrców“ a kto ich od sprofanowania nieuchroni lub sam bezcześci, ten jeśli nie natym to na tamtym świecie oślepnie. Uchodzi więc za rzecz wielce pochwały godną podnosić każdy na ulicy znaleziony świstek a we wszystkich miastach chińskich potworzyły się liczne stowarzyszenia dla wykonywania tego pobożnego obowiązku. Zakon bowiem głosi: „Kto szuka i gromadzi, czyści i pali zapisany lub zadrukowany papier, ma pięć tysięcy zasług, dodaje dwanaście lat do swego życia, zostanie bogatym i szanowanym, będzie miał cnotliwe i posłuszne dzieci i wnuki.“ Kto pismem i słowem zachęca innych do podobnego działania ma pięćset, kto jakiegokolwiek grzesznika wstrzymuje od przekraczania przepisu, ma jeszcze piętnaście zasług. Tego zaś, to jest grzesznika, dotykać będą niezliczone klęski i kary, jeśli zaś zapomina się do tego stopnia, aby makulaturę z umysłu rzucać na ulicę, straci niechybnie rozum Jak u nas rano stoją przed domami kosze do śmieci, tak tam wiszą przed drzwiami kosze z zapłaconemi rachunkami, przeczytanemi gazetami, anonsami i innemi podobnemi kosztownościami, po które wspomiane towarzystwa przychodzą w uroczystej procesyi, z płonącemi pochodniami i muzyką, aby je spalić w wielkich piecach lub też na łodziach wieść przez pięć mil po rzece i tam powierzyć wodzie, która ten skarb zaniesie na swych barkach do oceanu. Jakież poczucie godności własnej przepełnia pierś chińskiego dziennikarza, gdy widzi jak jego wstępny artykuł lub fejleton napisany wczoraj, odbiera boskie honory i wspaniały pogrzeb, podczas gdy u nas, w ucywilizowanej Europie.... najszczęśliwszy los go spotka gdy pójdzie pod placki lub na papiloty.

— ***Redaktor i restaurator.*** P. Kune odbył kampanią prusko-francuzką jako korespondent do jednego z dzienników, wychodzących w Chicago. W Wiedniu jest sprawozdawcą z wystawy dla tegoż pisma, lecz łączy przyjemność z użytecznością, jest zarazem wystawcą w oddziale machin i wybudował przedewszystkiem wielką amerykańską restauracyę *„to the buffals head“* na przestrzeni wystawy, której oznaką, łeb wołu, z daleka już przynęca wszystkie zgłodniałe istoty. P. Kune częstuje podczas dnia swych wiedeńskich gości befsztykami i pieczenią, wieczorem zaś czytelników w Chicago umysłowym pokarmem z wystawy, a tak jego sprawozdania z wystawy jak befsztyki na wystawie należą podobno do najlepszych w swoim rodzaju.

— ***Seminaryum nauczycielek*** w Nowym Jorku, w którem corocznie 1000 do 1200 dziewcząt pobiera naukę, a z którego co pół roku przynajmniej 100 egzaminowanych nauczycielek wychodzi, jakkolwiek dla samego tylko Nowego Jorku utrzymywane, zaledwie zdoła dostarczyć tyle nauczycielek, ile potrzeba. Jest rzeczą uderzającą, że nauka języka łacińskiego jest dla każdej uczennicy obowiązującą i że po większej części wykładają ją młode nauczycielki. Dozór i kierunek wyższych klas znajduje się w ręku mężczyzn. Przedmiotami wykładanemi są: psychologia, początki filozofii, metodyka i język łaciński, francuzki i niemiecki, angielska literatura, retoryka, matematyka, zoologia, botanika, mineralogia, geologia, fizyologia, historya naturalna, chemia i historya powszechna.

— ***Nikt dotąd nie urodził się*** na tak dalekim punkcie północy, jak czwarte dziecko eskimosa Hansa Christiana, które ujrzało światło dzienne o 100 angielskich mil dalej jeszcze na północy, niźli sięgają mieszkania ludzkie. Eskimosa wraz z żoną i trzema dziećmi wzięto na pokład okrętu, skoro dojechano do Dioko. Ponieważ dziecię urodziło się na amerykańskim okręcie i pod narodową flagą, Stany Zjednoczone uważają tego syna najwyższej północy za swego obywatela.

— ***Po amerykańsku.*** Niedawno kończył się przed kratkami sądowemi proces dwóch dziennikarzy w arcy drastyczny sposób. Redaktor dziennika *Albany News,* Cary Styles, rozpuścił wieść, jakoby redaktor *Atlanta Herald,* St. Clair Abrams, był synem mulatki. Ten domagał się od autora pogłoski listownie odwołania i przeproszenia, do którego się przeciwnik wcale nie poczuwał, lecz owszem idąc dalej twierdził, że p. Abrams nie jest gentlemanem. Obrażony redaktor pochwyciwszy za nabity pistolet, napadł na Styles'a — lecz został dość wcześnie pochwycony i wstrzymany od zabójstwa. Stawiony przed starszyzną miasta, zamiast obrony wydobył mr. Abrams nóż i przeciął sobie żyłę na lewem ramieniu, gdy zaś z rany popłynęła krew, zawołał patetycznie do zgromadzenia: „Czyż ta krew podobną jest do krwi negra?“ Oczywiście wywołało to ogromną senzacyę i sprawiło, że Abrams stał się bohaterem dnia Sędziowie przecież mimo tak heroicznego czynu uważali za rzecz potrzebną wziąć Styles'a w obronę i skazać nie dbającego widocznie o krew redaktora *Heralda* na złożenie 10,000 dolarów dla rękojmii, iż nie będzie nadal zaczepiał przeciwnika.

Notatki literacko-artystyczne.

(T) ***Teatr.*** Wieczór wczorajszy zapełniono trzema jednoaktowemi fraszkami a mianowicie obrazkiem Jana Aleks. hr. Fredry: *Przed śniadaniem* — odwieczną farsą niegodziwie z francuzkiego tłómaczoną: *Za pozwoleniem łaskawa pani* wreszcie świeżo napisanem przysłowiem dramatycznem p. Wincentego hr. Bobrowskiego p. n. *Nauka nie idzie w las.* Pierwsza sztuczka, która aby odniosła pożądany skutek, potrzebuje gry lekkiej, wolnej od przesady, wypadła dość niefortunnie — mianowicie zakończenie, gdzie potrzeba umiejętnej mimiki, było zupełnie zepsute dzięki niezręczności pani Dorskiej. P. Walewski, młody, nie bez talentu aktor, nie zadowolił nas wczoraj jako Franio; nie uchwycił on właściwego tonu, przybrał fałszywy bohaterski zapał, rażący w każdem słowie i starał się dopomagać sobie zbyteczną śmiałością, która w tak początkującym aktorze nie jest bynajmniej pochwały godną. Mamy nadzieję, że p. W. będzie się tego wystrzegał w przyszłości a może się stać z czasem pożytecznym członkiem sceny naszej. Natomiast pannie Lewickiej (Amelka) trudno może wróżyć przyszłość na deskach teatralnych. Ani jej postawa ani prowincyalny dyalekt, zasadzający się głównie na połykaniu końcowych zgłosek wyrazów — nie odpowiadają warunkom sceny, zwłaszcza w niniejszej roli.

Nauka nie idzie w las — jest krotochwilą napisaną dość zręcznie i wesoło, z dobrą lubo nie dość jasno sformułowaną tendencyą, co się też odbiło na charakterystyce osób, dokonanej bez dostatecznej precyzyi i prawdy. Że pan Ładnowski grał dobrze jako zurychski reformator Władysław, nie potrzeba dodawać — żałować nam tylko przychodzi, że tak znakomity artysta rozprasza siły swoje podejmując się ról dla talentu swojego nieodpowiednich i łatwych do obsadzenia. Z króciuchnej roli Augusta wywiązał się p Benda nie źle; szkoda tylko, że więcej niż zwykle potrzebował tą razą względów suflera. Panna Deryng jako młoda wdowa Leonia, nie podobała nam się wcale, bo jest to rola zgoła dla niej niestósowna Musimy szan. dyrekcyi zarzucić, że nie dobrze rozporządza siłami tej wysoce utalentowanej artystki, raz nie ukazując jej przez cały miesiąc na scenie, to znów każąc jej występować zbyt często i to w takich sztukach jak *Po kolacyi* i niniejsza Rolę Leonii należało powierzyć pani Nowakowskiej, któraby była wybornie ją oddała i która scenę przyglądania się w lustrze, odegraną przez pannę D. blado i bezbarwnie, umiałaby znakomicie wyzyskać.

(S) ***Trzeci koncert towarzystwa*** muzycznego, o którym tak wiele mówiono, wypadł dość bezbarwnie, lubo w programie znajdowały się rzeczy nader powabne, jak Beethovena *Uwertura do Koriolana,* kwartet Schumanna i *Preludyum, Chorał* i *Fuga* Bacha.

Koryolan byłby wcale nie źle wykonany, gdyby nie brak ensamblu; na nieszczęście nawet blaszane instrumenta odezwały się za wcześnie w przechodzie pierwszego motywu na ton *c dur*. Romans *Życzenie* z Bulwera równie jak i arya z Faworyty Donizettego odśpiewane były przez zęby, z zaciśniętemi ustami. Zdziwiliśmy się też nie pomału usłyszawszy po *Koryolanie* „Życzenie“ będące tak słabem, że go nawet nie można postawić na równi z najprostszą etudą Bertiniego z pierwszego zeszytu. Kwartet Schumanna odegrany był dość blado lecz sumiennie; najlepiej stosunkowa wypadło *scherzo*, najgorzej finał, bo był bez ognia i energii. Panowie: Kozłowski, Bruckmann i Wollmann z wielką precyzyą wykonali swoje partye; partya fortepianowa wyszła nader czysto i sumiennie, lecz zbyt sucho. Aryę z *Eurianty* odśpiewał p. Wysocki czysto i energicznia, szczególniej część ostatnią. Wcale też dobrze udały się *preludium* Bacha, *Chorał* Aberta i *Fuga* Bacha — mianowicie drugi, odegrany nadzwyczaj czysto, z misternem cieniowaniem nie bez śmiałości.

(F) ***Złoczów,*** dnia 29. czerwca 1873 r. (Korr. *Gaz. Lwowskiej.*) Ciszę naszego miasta przerwało przybycie ze Lwowa znanego deklamatora-muzyka, p. Alexandra Chodeckiego, który wczorajszem wystąpieniem prawdziwą przyjemność sprawił licznie w sali koncertowej zgromadzonym słuchaczom.

Urok tych dwóch mistrzowsko ze sobą splecionych potęg: słowa i muzyki, sprawia, iż wrażeniu, jakie pan Chodecki wywołuje, najzimniejsze serce oprzeć się nie potrafi.

Żywe i rzęsiste, wcale nie konwencyonalne oklaski, któremi obsypywano każdy ustęp programu, najlepszym były dowodem, że artysta umie panować nad słuchaczami, rozbudzając w nich na przemiany najsprzeczniejsze uczucia, to łzy wzruszenia, to uśmiech pogodny, to znów uczucie zapału. Silny i dźwięczny organ, prześliczna, tak cechująca Warszawian wymowa, dopomagają do spotęgowania wrażenia.

Serdecznie dziękując artyście, że nie pominął w swej pielgrzymce i naszego cichego zakątka — radujemy się z drugiego wystąpienia, które na ogólne żądanie naszej publiczności na przyszły wtorek t. j. na 1. lipca zapowiedziane zostało.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Nadzwyczajne walne Zgromadzenie Towarzystwa kasy oszczędności.

(Dokończenie.)

Przedstawiwszy sprawy mniejszej wagi pozwalamy sobie podnieść doniosłej ważności czynności t j. udzielanie pożyczek przez kasę oszczędności, która jako instytucya finansowa przychodzi w pomoc wielkiej liczbie pożyczających, zbacza jednak o tyle, iż większe majętności ziemskie korzystały w ostatnich latach znacznie więcej, a niżeli posiadacze realności miejskich, na których przy pierwszem założeniu statutów kasy oszczędności założyciele tejże troskliwość swoją przedewszystkiem zwrócili Paragraf bowiem 20 statutu i „Reglement“ z dnia 20. marca 1843 orzeka wyraźnie: „Die Sparkasse verwendet alle ihre eigenthümlichen und anvertrauten Summen grösstentheils in Darlehen vorzugsweise auf staedtische Realiteten, dann auf landtäfliche Güter in Galizien und der Bukowina gegen pupillarmaessige Hipothek“ Cięży wprawdzie na dyrekcyi kasy oszczędności cała odpowiedzialność za fundusze oszczędnością nagromadzone a kasie oszczędności powierzone, jej to bowiem pozostawia ustawa i regulamin dowolne prawo lokowania tych funduszów w efektach lub na hipotekach a to w tym celu, aby była w możności dysponować każdej chwili sumami, mogącemi być przez właścicieli zażądanemi. Dyrekcya jednak, kierując instytutem krajowym, w celach szlachetnych założonym niepowinnaby spuszczać z oka pierwotnego przeznaczenia i przychodzić w pomoc przedewszystkiem realnościom miejskim i mniej zamożnym, nie mogącym korzystać z wielkich instytucyj finansowych Sprawozdanie dyrekcyi z ostatnich kilku lat wykazuje bowiem, iż realności miejskie dla których jedyną korzystną instytucyą kredytową jest kasa oszczędności nieproporcyonalnie mniej z funduszów tejże korzystały jak dobra ziemskie, mogące być zasilane w towarzystwie kredytowem ziemskiem i licznych bankach interesa hipoteczne ułatwiających. Gdyby więc szan. zgromadzenie zechciało uwagę swą zwrócić na korzyść realności miejskich i polecić dyrekcyi, aby w obec uchwały ostatniego zgromadzenia rozszerzającej hipotekę realności obmyśliła sposób ułatwienia pożyczek, a nawet częściowego zaliczania na nowo budujące się domy, to podniosłoby się m. Lwów a ogół usposobiłby się bardzo korzystnie. Z tego względu jednak ustawa w pewnych paragrafach i regulamin musiałby uledz odpowiednim zmianom, którą to rewizyę gruntowną dla tych, jak i dla innych względów komisya usilnie poleca.

Przedkładając szan Zgromadzeniu swe zapatrywanie się, wyjaśniwszy czynione zarzuty, Komisya wyraża przekonanie, iż w obec obowiązujących ustaw i regulaminu dyrekcya kasy oszczędności niedopuściła się żadnych nadużyć ani wykroczeń.“

Po odczytaniu sprawozdania komisyi zabrał głos w imieniu Dyrekcyi p. Radca c. k. Namiestnictwa Gniewosz. Oświadczył najpierw, że zdaniem Dyrekcyi sprawozdanie komisyi nie jest dość stanowczem. Niema mianowicie tamże zestawienia prawdziwego stanu kasy oszczędności, ze stanowiska tego, na którem ustawa, regulamin i przeznaczenie tejże tę instytucyę stawiają. W obec zarzutów podniesionych w dziennikach, w obec twierdzeń, że tej instytucyi grozi niebezpieczeństwo, iż upadnie w zaufaniu publicznem, iż zatem zwichnąć się może cel tejże z przyczyny zarządu, w obec tak ciężkich zarzutów i w chwili najkrytyczniejszej przesilenia finansowego uważa Dyrekcya, że komisya, która przez tak długi czas miała wszelką sposobność wglądnienia w cały ustrój zarządu, mogła bardziej odeprzeć zarzuty, które zdolne są instytucyi tej zaszkodzić. Pomija mowca zarzuty czynione pojedyńczym osobom w Dyrekcyi a zwraca się do tych, które całej Dyrekcyi jako takiej uczyniono.

Kasa oszczędności według swego przeznaczenia ma być zbiorowiskiem kapitałów drobnych, które same przez się. dla nizkiej swej kwoty nie mogłyby być korzystnie obracane, razem zaś wziąwszy nastręczają sposobność do korzystnych operacyj. Klijentami właściwymi są więc ci, którzy oszczędzony grosz składają w kasie, i tych to interes głównie Dyrekcya winna mieć na oku, a więc przedewszystkiem zabezpieczenie wkładek i procentów. To mając na oku Dyrekcya nie tyle dążyła do bardzo znacznych zysków, ale bardziej do bezpieczeństwa kapitału i odsetek, udzielając pożyczki na hipotekę pewną i wartości niewątpliwe. Pewność zas nie tylko powinna być realną ale i osobistą. Nie zawsze bowiem hipoteki równe nastręczają równą pewność, ale trzeba nadto zważyć na gwarancyę, jaką się posiada w charakterze osobistym dłużnika.

Pod tym względem rezultaty są bardzo korzystne, albowiem nie tylko mało jest procesów, ale wkładki co raz więcej wzrastają. Rozpocząwszy w roku 1844. kapitałem 900 000 zł. rozporządza kasa oszczędności obecnie kapitałem przeszło 6 milionowym, cyfry te są najlepszym dowodem, że kasa oszczędności mimo ganionego zarządu i innych przymiotów, jakie jej się dostały, zaufaniem publicznem szczycić się może.

Co do wniosków komissyi to najpierw zauważa mowca, pod względem formalnym że gdy według §. 38 statutu żadna sprawa nie powinna być wniesiona przed walne zgromadzenie, która nie była zbadaną w Dyrekcyi i Wydziale, komisya odrębnych wniosków stawiać nie była upoważnioną. Pominąwszy jednak ten wzgląd formalny, zauważa mowca, że wniosek co do lokowania funduszów bardziej na hipotekach miejskich nie jest w faktycznym stanie rzeczy uzasadnionym. Przeszło $1/4$ część kapitału lokowaną jest bowiem na takich hipotekach, a połowa na dobrach, co jest niewątpliwie stosunek wystarczający, jeżeli się zważy, że prawie $1/4$ część kapitału cięży na realnościach lwowskich, ponieważ dla niebezpieczeństwa pożarów hipoteki miejskie na prowincyi nie są tak pewne. Miasto Lwów zdaniem mowcy nawet nadto jest uwzględnione. Prywatny bowiem lokuje swe kapitały zazwyczaj w różnych miejscach, aby jeżeli w jednem poniesie stratę, w drugiem mógł sobie takową wynagrodzić. Tu zaś wszystko prawie w jednem mieście, a większy pożar w obec pokrycia domów po większej części nieogniotrwałego mógłby znaczne sprowadzić straty. Pod tym tedy względem żadnej nie można Dyrekcyi zarzucić stronniczości na niekorzyść Lwowa. Prócz tego stan ksiąg tabularnych, pokrycie nieogniotrwałe, nizki stopień obliczenia pożyczek, który Dyrekcya podnieść się postarała są dalszemi przeszkodami uwzględnienia realności miejskich i Dyrekcya w tej mierze zrobiła wszystko, co było w jej mocy.

Drugi wniosek, aby załatwiać prośby według numerów protokołu podawczego nie jest wykonalny i niema pewnie między nami urzędnika, któryby był wstanie trzymać się tak ściśle porządku liczb. Wskazanie takiego postępowania uważała Dyrekcya za rodzaj wotum nieufności bo takowe implicite zawiera w sobie twierdzenie, że dotąd parcyalnie w tej mierze postępowano.

Dyrekcya oświadcza w końcu, że przeważnie jak dotąd będzie się kierowała interesem tych, którzy jej powierzają swe oszczędności, a negatywne oświadczenie komissyi że nic złego nie zrobiła zadowolnić jej nie może.

Po krótkiej odpowiedzi p. Wiktora który tłumaczy komissyę, że swej kompetencyi nieprzekroczyła, pozwalając sobie niektóre uwagi wnosi p. hr. Russocki, aby sprawozdanie komissyi przyjąć do wiadomości, wnioski zaś jej odesłać dla zbadania do dyrekcyi co też znaczną większością uchwalono.

Na tem zakończono posiedzenie.

OSTATNIA POCZTA.

Czas donosi, że w Krakowie bawi sekretarz ministeryalny p. Bela-Weigelsperg, wysłany przez p. ministra handlu do Galicyi dla obeznania się z drobnym przemysłem, którego podźwignięcie stara się popierać p. minister dr. Ziemiałkowski. Za kilka dni p. Bela-Weigelsperg ma przybyć do Lwowa, zkąd po zebraniu materyałów pospieszy do Brodów a z powrotem do Wiednia objedzie górskie okolice fabryczne.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 30. czerwca. Ugoda węgiersko-kroacka przyszła do skutku. Izba niższa przyjęła wniosek ministra wyznań, ażeby złożyć komissyę w sprawie uregulowania stosunków między państwem a kościołem, z zastrzeżeniem, aby komissya ta oparła swe wnioski na zasadach rozwiniętych przez Deaka.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

Dziennik urzędowy dla prenumerujących na dodatkowym arkuszu

Dziś dołącza się „PRZEWODNIK NAUKOWY“,

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.
z 30. czerwca 1873.

(Oprócz kupona bież.)

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	222	—	224	—
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	139	—	141	—
Banku hip. gal. po 200 zł. wpłata	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Gal. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. gal. 5-prc. w. a.	77	25	78	—
" " " 4-prc w. a.	71	—	71	75
Banku hipoteczn. gal.	85	—	85	75
Gal. zakładu kred. włościańskiego	94	—	95	50
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	75	25	76	—
4. Monety.				
Dukat holenderski	5	15	5	22
" cesarski	5	15	5	25
Napoleond'or	8	80	8	90
Pół imperyał rossyjski	8	90	9	10
Rubel rossyjski srebrny	1	68	1	78
" " papierowy	1	47	1	49
Talar pruski srebrny	—		—	—
Pruskie bilety kasowe	1	65	1	67
Srebro	109	—	110	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 27 czerwca 1873.

(Za 100 zł.)	płacą	żądają
1. Dług Państwa		
Jednolity dług państwa w bankn.	67.25	67.40
" " " w srebrze	72.25	72.40
Losy z r. 1839 całe		282.—
" " 1839 piąta część	—.—	272.—
" " 1854 po 250 zł. 4-prc.	95.50	96.50
" " 1860 po 500 zł 5-prc	101.25	101.75
" " 1860 po 100 zł. 5-prc.	—.—	114.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	135	136.
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—
2. Obligacye indemn 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	74.	74.50
Galicyi	74.75	75.50
Niższej Austryi	93.—	94.—
Siedmiogrodu	73.50	—.—
Węgier	75.—	75.50
3. Akcye.		
Bank anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	188.50	189.50
Inst. kred. dla handlu po160 zł.	262.—	263.—
Niższo-austr tow. eskompt. po 500 zł.	935.—	945.—
Gal. banku kraj. à 200 zł. wpłata 40 prc.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	983.—	985.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	579.—	581.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	223.—	224.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2195.—	2205.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	222.—	223.—
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a. w srebr.	138.50	139.50
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł.w sreb.	—.—	—.—
Kol. węg. gal. I. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł m. k.	334.—	335.—
Połud. kol. państw. po 200 zł w. a.	190.—	190.50
4. Listy zast. losowane. (za 100 zł.)		
Powsz. austr. tow. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	99.75	100.25
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat. 6-prc.	95.50	96
" " " " " " 36 " 6-prc.	94.50	95.—
" " " " " " 36 " 5 i pół	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	70.—	71.—
" " " po 5 prc.	77.	79.—
Gal. banku hipot. po 6 prc.	84.50	85.—
Gal. zakł. kred. włośc. po 6 prc.	93.—	94.—
Bank. narod. po 5 prc.	90.30	90.50
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	80.50	81.—
" " " (rente) po 6 prc.	—	—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50	—.—
" " " 100 zł. w. a.	87.—	—.
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	102.—	—.—
" " " " II. emisyi	98.—	99.—
" " " " III. "	96.40	96.70
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a.	[illegible]	85.50
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	55.50	55.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) a 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. lwow.-czern.-jas. VI. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5-prc. w srbr.	80.25	—.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	172.—	174.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98	99 -
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w, a.	27.—	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	25.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.50
Salma po 40 zł. m. k.	38	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24,—
Poż, Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
" " " 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Losy miasta Krakowa	—.—	—.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.—	93.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. r	93.30	93.60
Hamburg za 100 M. B.	53.80	54.15
Londyn za 10 ft. szt.	110.10	110.25
Paryż za 100 fr.	43.05	43.20
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
" peł. wagi	5.22	5.23
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.83	8,84
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	109.25	109.50

Telegrafowany kurs wiedeński.
Dnia 30. czerwca.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	67	30
" " " w srebrze	72	50
Losy z 1860 roku	101	50
Akcye banku wiedeńskiego	980	—
" " kredytowego	255	50
Londyn 10 funtów szterlingów	110	—
Srebro	108	75
Napoleond'or	8	85
Dukat	—	—

Z drukarni E. Winiarza.

DZIENNIK URZĘDOWY do GAZETY LWOWSKIEJ z dnia 1. Lipca Nr. 149.

(1809 1—3) **Edykt.**

Nro. 23482/57375. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu i zamieszkania S. Sterna byłego przemysłowca w Tarnowie, że na prośbę Fryderyka Krupickiego tu sądową uchwałą z dnia 27. września 1871. do l. 43723. na podstawie przedłożnego kwitu z daty 3. lipca 1871., suma wekslowa 46 zł. w. a. zpn., przeciw Maksowi Krupickiemu wywalczona a na części dóbr Chlebowice świrskie dla S. Sterna intabulowana, wyextabulowaną i wymazaną została; że dla niego kuratorem adwokat Dr. Berliner z substytucyą adwokata Dra. Manscha ustanowiony został i pierwszemu z nich powyższa uchwała doręczoną została.

Lwów dnia 28. maja 1873.

(1815) **Obwieszczenie.**

Nr. 14020. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru firm pojedynczych firmy: „Szymon Ohrenstein" której używał tenże właściciel handlu płutna w Krakowie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Kraków 10. czerwca 1873.

(1820 1—3) **Edykt.**

Nr. 1799. cyw. C. k. sąd powiatowy we Frysztaku ustanawia uznanemu przez c. k. sąd obwodowy w Tarnowie marnotrawcy uchwałą z 21. marca 1873 l. 5504 Pawłowi Makarze z Łęk Piotra Kurowskiego z Łęk; z 3. kwietnia 1873 l. 6484 Józefowi Tabakowi z Łęk Mikołaja Inszczaka z Łęk; uchwałą z 1. maja 1873 l. 8661 Wojciechowi Misiakowi z Lubli Bartłomieja Dętkosia kuratorem.

Frysztak 3. maja 1873.

(1826 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 14711. Dr. Artur Maciejowski reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. marca 1873 l 2665 mianowany c. k. notaryusz z siedzibą w Mikołajowie w okręgu c. k. sądu obwodowego samborskiego dnia 11. czerwca 1873 przysięgę służbową złożył i do sprawowania swego urzędu uprawniony jest.

Z c. k. wyż. sądu krajowego.

Lwów 17. czerwca 1873.

(1827 1—3) **Edykt.**

Nr. 14575. C. k. sąd krajowy wzywa wierzycieli zmarłego w Słotwinie w dniu 7. lutego 1873 śp. Wita hr. Żeleńskiego, ażeby należytości swe na audyencyi w gmachu sądowym w dniu 1. sierpnia br. o godzinie 10. rano odbyć się mającej zgłosili i należycie wykazali lub też zgłoszenia swe pisemne po dzień 1. sierpnia br. do c. k. sądu krajowego wnieśli a to pod rygorem § 814 u. c. wyrażonym.

Z Rady c. k. sądu krajowego.

Kraków 16. czerwca 1873.

(1828) **Obwieszczenie.**

Nr. 6892. C. k. sąd obwodowy w Samborze dla spraw handlowych ogłasza, że prawo Franciszka Kröbla do podpisywania firmy Filia c. k. uprzywilejowanego galic. akcyjnego banku hipotecznego w Samborze jako zgasłe wykreślone zostało.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor 13. maja 1873.

(1829 1—3) **Edykt.**

Nr. 6341. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako wekslowy wzywa niniejszem posiadacza zatraconego u Mendla Kaufera weksla następującej osnowy;

Stanislau den 12. Jänner 1873. P. 726 fl. 25 kr. ö. W. drei Monate a dato zalen Sie gegen diesen Wechsel an die Ordre meine Eigene die Summe von Siebenhundert zwanzig sechs Gulden auch 25 kr ö. W. den Werth erhalten und stellen es auf Rechnung ohne Bericht Hr. Salomon Bandler in Stanislau, Mendel Kaufer — angenommen Salomon Bandler" by weksel ten sądowi do dni 45 od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu licząc tem pewniej przedłożył inaczej bowiem takowy za amortyzwany i swych prawnych skutków pozbawiony uznanym zostanie.

Stanisławów dnia 28. maja 1873.

(1834 1—3) **Edict.**

Z. 1662. Vom k. k. Bezirks Gerichte in Jaworów wird hiemit kundgemacht daß zur Hereinbringung der gegen Johann Stadelmayer ersiegten Wechselsumme pr. 275 fl. ö. W. sammt 6% Zinsen von 2. Jänner 1871 und der Kosten pr. 9 fl. 35 kr., 7 fl. $88\frac{1}{2}$ kr., 4 fl. 87 kr., und 18 fl. 5 kr. ö. W. zu Gunsten der Preschel Zottenberg die executive Feilbiethung der, der obigen Wechselsumme laut Dom. Com. Tom I, pag. 337 et 341 neu 7 zum Hypotek dienenden dem Schuldner Johann Stadelmayer ut Dom. Com. Tom I pag 164 neu 1. eigenthümlich gehörigen und laut Protokoll de praes. 11. Juni 1872 z. Z. 3016 auf 2890 fl. ö. W. abgeschätzten Haus und Grund-Realität sub Nr. 27 in Kuttenberg in zwei Terminen d. i. am 14. Juli und 11. August 1873 und jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der hiergerichtlichen Kanzlei unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Zum Anrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 2890 fl. ö. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet 10% des Schätzungswerthes d. i. den Betrag von 289 fl. ö. W. als Vadium zu Händen der Lizitations-Comission entweder im Baarem, in galiz. städtischen Pfandpapieren in Grundentlastungs-Obligationen, oder in Statspapieren nach dem letzten Courswerthe der Lemberger-Zeitung zu erlegen, welche vom Meistbiethenden zurückbehalten, den anderen Lizitaten dagegen nach geendigter Feibiethung zurückgegeben werden wird.

Der Ersteher ist verpflichtet binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Lizitationsakt bestättigenden rechtskräftigen Bescheides den angetragenen Meistboth seinem ganzen Betrage nach in welchen das Vadium eingerechnet werden wird, an das k. k. Steuer als gerichtliche Erlags-Amt in Jaworów zu ertragen, worauf ihm das Eigenthumswerth der erstandenden Realität ausgefolgt, die auf derselben haftenden Lasten extabulirt und auf den Kaufpreis übertragen werden.

4. Sollte an den festgesetzten zwei Terminen diese Realität weder über noch um den Schätzungspreis verkauft werden, so wird zur zur Einvernehmung der Gläubiger behufs Festsetzung leichteren Lizitationsbedingniße der Termin auf den 18. August 1873 um 10 Uhr V. M. hiergerichts mit dem Anhange festgesetzt, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der erscheinenden gezählt werden würden.

5. Sollte der Ersteher der im 3. Puncte festgesetzten Bedingungen nicht gänzlich nachkommen, so wird über Anlangen welch immer Hypotekar- Gläubigers auf seine Gefahr und Kosten eine neue Feilbiethung der Realität Nr. 27 in Kuttenberg in einem einzigen Termine ausgeschrieben, dieselbe um jeden Preis veräußert werden, wobei der Betragsbrüchige Käufer für den zur Ergänzung des angebotenen Kaufschillings fehlenden Betrag verantwortlich sein wird.

6. Alle was immer für Namen habende Rechtsgebühren ist der Meistbiethende verpflichtet aus Eigenem zu berichtigen.

7. Die Kauflustigen werden wegen Einsichtsnahme des Schätzungsaktes an die gerichtliche Registratur hingegen wegen den Hypotekarlasten Steuer und sonstigen Abgaben an das h. Grundbuchsamt, und an das k. k. Steueramt gewiesen.

Hievon wird die Executionsführerin Reschel Zottenberg die k. k. Finanz-Prokuratur-Namens des h. Aerars dann die Hypotheken-Gläubiger als die priv. galiz. Aktien-Hypoteken-Bank, Dwore Stolzberg, Jakob Eisner endlich alle jene Gläubiger welche nach dem 17. September 1872 an das Grundbuch gelangen könnten, oder denen der gegenwärtige Bescheid nicht zugestellt werden könnte zu Händen des ad actum bestellten Kurator Hr. Johann Holderbaum Gemeindevorstehers in Kuttenberg verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Jaworów am 15. April 1873.

(1844 1—3) **Edykt.**

Nro. 1754. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie podaje do powszechnej wiadomości że celem zaspokojenia sumy wekslowej 86 zł. 66 ct. w. a. z odsetkami po 6%, od 2. maja 1871., bieżącemi i kosztami sądowemi w ilości 6 zł. 50 ct. w. a., tudzież egzekucyjnemi w ilościach 3 zł. 37 ct. 3 zł. 17 ct. 12 zł. 36 ct 14 zł. 4 ct. 3 zł. 87 ct. w. a. na rzecz Sary Ertog odbędzie się w budynku sądowym w Jaworowie w dniach 14. lipca, 11. i 18. sierpnia 1873., o godzinie 10. przed południem, publiczna przymusowa sprzedarz realności włościańskiej pod l. c. 28. w Tuczapach położonej, dłużnika Danka Pawluk własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w protokole zastawniczego opisania de pres. 27. października 1871. do l. 5214. bliżej opisanej. Cenę wywołania stanowić będzie wartość tej realności w ilości 775 zł. w. a. przez sądowe oszacowanie wykazana i realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Każdy chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi sądowej wadium w ilości 77 zł. 50 ct. w. a. w gotówce. Wadium nabywcy zostanie zatrzymane, i temuż w cenę kupna wliczone, zaś innym licytującym natychmiast po skończeniu licytacyi będzie zwrócone.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane każdego czasu w tutejszo sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Jaworów dnia 30. kwietnia 1873.

(1848 1—3) **Edykt.**

Nr. 32343. C. k. sąd krajowy we Lwowie z powodu na dniu 28. maja 1873 do l. 32348 wytoczonego pozwu małżonków Łazarza Jakuba dw. im. i Racheli Gittel dw. im. Menkes, przeciw Abrahamowi Ozyaszowi dw. im. Misesowi, Sarze Esterze dw. im. Klaermann, Rachmilowi Misesowi i z życia i miejsca pobytu niewiadomym Eli czyli Eleonorze Mises zamężnej Bernstein i Breindel Mises o eleminowanie z tabuli płatniczej z dnia 10. lutego 1872 do l. 53013 na cenie kupna realności Nr. $185\frac{2}{4}$ na 5. i 13 miejscu kolokowanej sumy 360 zł. 15 ct. w a. m. k. zpn. ustanawia dla z życia i miejsca pobytu niewiadomych Eli czyli Eleonory Mises zamężnej Bernstein i Breindel Mises kuratora w osobie adw. kraj. Dra. Pasławskiego, z którym na koszt i niebezpieczeństwo kurandów rozpoczęty spór według przepisów sprawoty cywilno sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym zostanie Wzywa się niniejszem Elę czyli Eleonorę Mises zamężną Bernstein i Breindel Mises by w należytym czasie osobiście stanęli, potrzebną informacyę ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem użyli do obrony stosownych środków, ile że w razie przeciwnym z zaniedbania wyniknąć mogące skutki swej winie przepisać by muiały.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 31. maja 1873.

(1849 1—3) **Edykt.**

Nr. 33326. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Karol Kraeter właściciel folwarku we Lwowie pod l. $532\frac{1}{4}$ leżącego przeciw z miejsca pobytu niewiadomemu Józefowi Tschörchowi a w razie śmierci jego z imienia i nazwiska niewiadomym spadkobiercom o extabulacyę sum 1750 złr. m. k., 600 złr. m. k. i 530 złr. m. k. z przy. z folwarku we Lwowie pod l. $532\frac{1}{4}$ leżącego i parceli z niego wydzielonych pod l. $929\frac{1}{4}$, pod dniem 3. czerwca 1873 do l. 33326 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, wskutek czego uchwałą z dnia dzisiejszego termin do rozprawy na dzień 4. sierpnia 1873 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Józefa Tschörcha lub w razie śmierci jego spadkobierców z imienia nieznanych jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na tychże koszt i szkodę tutejszego adwokata Dr. Janowicza z zastępstwem adw. kraj. Dr. Przesmyckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie i temuż pozew wraz z dekretacyą doręczyć kazał.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stósownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 7. czerwca 1873.

(1856 1—3) **Edykt.**

Nro. 11892. C. k. sąd wyższy krajowy lwowski podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek proźby Anczla Schaffel z dnia 7. lutego 1872 l. 386 w skutek uchwały c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach z d. 26. kwietnia 1872. l. 1266. dla gruntu budowlanego z fundamentami murowanemi i ogródkiem warzywnym pod nr. 393. w Mikulińcach, w Katastrze podatkowym dawniej Herschka Bazara, później na Gedalie Schwalbennest zapisanego, teraz do Anczla Schaffel należącego, dotychczas ciało tabularne nie stanowiącego, któren wedle mapy przy komisyi przedłożony od wschodu z realnością Enocha Wahrhaftig i Jerochima Katz w długości 9° 3′ od południa z realnością Karola Misiewicza i Barbary Gruntowskiej w długości 22° 5′ 3″ na północ do ulicy poprzecznej od gościńca tarnopolskiego na przedmieście Bobowszczyzna prowadzącej, w długości 14° 3′ a właściwie 19° 3′, zaś na zachód z ulicą na Bobowszczyznę prowadzącą w długości 7° 4′ graniczy, w figurze po części ukośnej, po części klinowatej całego obszaru $172\frac{5}{6}$□ sążni zawiera nowe ciało tabularne utworzonem zostało.

Równocześnie uwiadamia się, że od dnia powyższego nowe prawa własności, zastawu lub inne do ksiąg gruntowych należące prawa względem tej realności tylko wpisauem w księgę gruntową nabyte.

Wzywa się oraz wszystkich, którzy, a) od dnia utworzenia tego nowego ciała tabularnego zmianę w własności lub posiadaniu wpisu żądać zamyślają, czy to przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, sprostowanie lub oznaczenie, równie tych, którzy jeszcze przed utworzeniem tego nowego ciała tabularnego i wpisaniem w księgę gruntową. na realność tę lub części onej prawa zastawu, służebnictwa lub inne do księgi gruntowej należące prawa jako ciężary w księgi gruntowe wpisane być mają i przy utworzeniu ciała tabularnego wpisane nie zostały, ażeby podanie swoje aż do 15. sierpnia 1873. do c. k. sądu pow. w Mikulińcaah wnieśli, inaczej utracą prawo dochodzenia swoich pretensyi na przeciw trzecim osobom, które na podstawie wpisów co do tego nowego ciała tabularnego, niezaprzeczonych, prawa nabyli, od czego okoliczność, że prawo zgłosić mające z sądowej rezolucyi, lub że względem niego podanie jakie do sądu wniesione zostało nieuwalnia.

Na ostatku, ogłasza się, że restytucya terminu do zgłoszenia edyktem oznaczonego miejsca nie ma, i przydłużenie terminu jest niedopuszczalnem.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów 17. czerwca 1873.

(1862 1—3) **Kundmachung.**

Z. 4016. Vom k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es habe Tobias Tobias aus Bielitz wider die dem Leben und Aufenthultsorte nach unbekannten Erben nach dem in Biała verstorbenen Karl Ernst Tschikardt pto Anerkennung des Nichtbestandes der ob der Realität Nr. 30 in Straconka sub Nr. 3 on. gemäß Obligationen dto 7. Mai 1847 für Karl Ernst Tschikardt haftenden Forderung pr 100 fr. CM. oder 105 fl. ö. W. eine Klage unterm 24. Mai 1873 Z. 4016 hiergerichts überreicht, zu deren Verhandlung die Tagfahrt auf den 10. Juli 1873 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wird, bei welchem die Belangten Erben nach Karl Ernst Tschikardt hiergerichts entweder persönlich zu erscheinen oder ihre Behelfe vor dem Termine dem für dieselben aufgestellten Kurator Hr. Adv. Dr. Eisenberg in Biala oder einem anderen Bevollmächtigten einzusenden haben.

Biala, 26. Mai 1873.

(1877 1—3) **Konkurs.**

L. 647. prez. W celu obsadzenia opróżnionej posady sędziego przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu ewentualnie takiej posady przy innym sądzie z płacą roczną 1400 zł. wraz z dodatkiem aktywalnym i prawem posunięcia się na wyższą płacę rozpisuje się niniejszem konkurs z 14 dniowym terminem.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swe do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydyum c. k sądu obwodowego.

Tarnów dnia 27. czerwca 1873.

(1885 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 28036. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościńce rządowe w Złoczowskim okręgu budowniczym i na część gościńców do Lwowskiego okręgu budowniczego należących na rok 1874, 1875 i 1876 odbędzie się w starostwie w Złoczowie dnia 18. lipca br. licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa potrzebnego na rok 1874 szutru wynosi a) na gościńcu w Złoczowskim okręgu budowniczym 4400 pryzm. b) na gościńcu w Lwowskim okręgu budowniczym 530 pryzm. razem 4930 pryzm. zaś suma fiskalna: a) dla Złoczowskiego okręgu budowniczego 27659 zł. 60 ct. a) dla Lwowskiego 6183 zł. 20 ct. w ogóle 33842 zł. 80 ct.

Bliższe warunki licytacyi jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materyał ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w nadmienionem starostwie, gdzie także oferty na cały trzechletni okres czasu lub też tylko na rok 1874, zaopatrzone w 5% wadyum, z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami w oznaczonym terminie do godziny 12 w południe podane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 20. czerwca 1873.

(1886 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 29064. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościńce rządowe w Kołomyjskim okręgu budowniczym na rok 1874, 1875 i 1876 odbędzie się w dniu 15 lipca 1873 w c. k. starostwie w Kołomyi licytacya przez składanie ofert.

Ilość potrzebnego szutru na rok 1874 wynosi 1400 pryzm, cena fiskalna 3953 złr. 55 ct. w. a Bliższe warunki licytacyi jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materyał dostarczyć należy, przejrzane być mogą w wymienionem starostwie, gdzie także oferty na cały trzyletni okres, lub tylko na r. 1874 zaopatrzone w 5% wadium z wymienieniem cen nietylko cyframi ale także i literami, w oznaczonym terminie do godziny 12 w południe podane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 20. czerwca 1873.

Erkenntniße.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Znaim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 24. Juni 1873, Zl. 3117 Stf., zu Recht erkannt:

Der Inhalt des ersten Artikels mit der Aufschrift „Dunkle Wolken am Lehrerhimmel" in der ersten Auflage Nr. 12. vom 15. Juni 1873 der Zeitschrift „Der Lehrerbote" begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142, R. G. Bl.

und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten. Zugleich wurde nach § 37 des P. G. auf Vernichtung dieser Druckschrift erkannt. (1884)

(1839 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 4520. pr. Celem obsadzenia posady aktuaryusza przy Dyrekcyi policyi we Lwowie w randze X klasy z odpowiednią tej klasie płacą i dodatkiem aktywalnym rozpisuje się konkurs do 10. lipca r. b.

Ubiegające się winni swe podanie zaopatrzone w dowody odbytych nauk prawniczych i złożonych egzaminów rządowych, tudzież znajomości języków krajowych wnieść na ręce p. Dyrektora policyi we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 25. czerwca 1873.

(1840 3—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 5061. W skutek rozporządzenia wysokiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 25. kwietnia 1873 l. 50432 i 19. października 1872 l. 46411 odbędzie się na dniu 25. lipca 1873 od godziny 8 do 12 z rana w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu publiczna licytacya w celu sprzedania pięciu stajen niegdyś wojskowych obecnie skarbowych w Budzanowie powiecie politycznym Czortkowskim leżących ciał tabularnych nie stanowiących, pod szczegółowemi warunkami, które każdy w zwyczajnych godzinach urzędowych w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu jako też u c. k. komisarza straży skarbowej w Czortkowie i w oddziale c. k. straży skarbowej w Budzanowie przejrzeć może.

Pisemne oferty opieczętowane zaopatrzoee w 10% wadyum ceny wywołania z dokładnem wyrażeniem przedmiotu kupić się mającego i ceny ofiarowanej za niego, która nietylko cyframi lecz także i słowy wymienioną być ma, przyjmować się będą tylko do 24. lipca 1873 2 godzinie popołudniu przez naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Sprzedać się mające stajnie wraz z gruntem pod temiż : ceny fiskalne jak następuje się oznaczają.

Stajnia Nr. I z gruntem 1110□ 7" Nr. II z gruntem 560□ Nr. III z gruntem 560□ Nr. IV z gruntem 1080□ 4' Nr. V z gruntem 1070□ 3' 9"

Ceny wywoławcze są:
za stajnię Nr. I 881 zł. Nr. II 444 zł. Nr. III 444 zł. Nr. IV 954 zł. Nr. V 750 zł.

Z c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.
Tarnopol, dnia 21. czerwca 1873.

(1841 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 22939. W celu obsadzenia hurtownej przedaży tytoniu w Rohatynie (w Stanisławowskim powiecie skarbowym) rozpisuje się konkurencya zapomocą pisemnych ofert.

Oferty zaopatrzone kwotą 120 zł. jako wadyum i poświadczeniami pełnoletności, moralności i posiadania dostatecznego funduszu obrotowego, mają być wniesione najdalej dnia 14. lipca 1873 do drugiej godziny po południu do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie.

Obrót tego przedsiębiorstwa wynosił w roku 1872, co do

tytoniu . . .	21895 zł.	21 ct.
co do znaczków stemplowych	4702 „	38 „
łącznie	26597 zł.	59 ct.

Szczegółowe warunki licytacyjne, i wykaz przychodu przedsiębiorstwa mogą być przejrzane w stanisławowskiej c k. powiatowej dyrekcyi skarbu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbowa.
Lwów, dnia 18. czerwca 1873.

Kundmachung.

Nr. 22939. Zur Wiederbesetzung des Tabak-Großverschleißes in Rohatyn (Stanislauer Finanz-Bezirkes) wird die Concurrenz-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Dieselben sind unter Anschluß eines Reugeldes von 120 fl. öst. W., dann eines Großjährigkeits- und Sitten-Zeugnisses dann unter Nachweisung der Verfügung über das erforderliche Betriebskapital bis 14ten Juli 1873 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau zu überreichen.

Der Verkehr dieses Großverschleißes betrug im Jahre 1872 beim

Tabak	21895 fl.	21 kr
bei Stempeln . . .	4702 „	38 „
Zusammen	26597 fl.	59 kr.

Die detaillirten Licitationsbedingnisse und der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, den 18. Juni 1873.

(1850 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 24765. W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla gościńców Lwowsko-Brodzkiego, Stryjsko-Lwowskiego i Lwowsko-Jaworowsko Radymiańskiego w okręgu budowniczym Lwowskim na rok 1874, 1875 i 1876 odbędzie się w tutejszem c. k. starostwie dnia 25. lipca br. licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Dostawa na rok 1874 wynosić będzie:
a) dla gościńca Lwowsko-Brodzkiego 1450 pryzm. w kwocie fiskalnej 8597 złr. 65 ct. b) dla gościńca Stryjsko-Lwowskiego 836 pryzm. w kwocie fiskalnej 6991 złr. 4 ct. c) dla gościńca Lwowsko Jaworowsko-Radymiańskiego 4170 pryzm. w kwocie fiskalnej 27275 złr. 50 ct. razem 6456 pryzm. 42864 złr. 19 ct. dostawę można objąć dla wszystkich gościńców razem, lub też tylko dla pojedynczych gościńców.

Odnośne do tej dostawy warunki przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w Lwowskiem c. k. starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale też i literami na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1874 w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów dnia 19. czerwca 1873.

(1851 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 12704. Według rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 13. czerwca 1873 l. 20.696 wyszło nowe wydanie książki obiegu poczt w austryacko-węgierskiej monarchii w jednym zeszycie, którą za cenę jednego guldena w expedycie c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie i we wszystkich urzędach pocztowych nabyć można.

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

C. k. Dyrekcya poczt.
Lwów 21. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 12704. Zu Folge h. Handelsministerial-Erlaßes vom 13. Juni 1873 Z. 20696 ist eine neue Auflage des Post-Cours-Buches (I Abt. Juni 1873) der öst. ungarischen Monarchie in einem Bande soeben erschienen, und kann um den Preis von 1 fl. ö. W. per Exemplar bei der den Verschleiß besorgenden k. k. Postdirection oder im Wege sämmtlicher Postämter bezogen werden.

Was hiemit verlautbart wird.

K. k. Post-Direction.
Lemberg, 21. Juni 1873.

(1852 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 12950. C. k. eraryalny Urząd pocztowy w Brzeżanach, który dnia 1. stycznia 1873 wszedł w życie, zostaje pod warunkami w ogóle ustanowionymi uprawnionym począwszy od dnia 1. lipca 1873 przyjmywać i wypłacać zwykłe przekazy aż do włącznej kwoty 1000 złr. dalej talegraficzne przekazy i przesyłki za pobraniem do wysokości 500 złr., nakoniec zwykłe przekazy do Wiednia i Pesztu do włącznej kwoty 5000 zł. wa.

Rozporządzenie to wysokiego ministerstwa handlu z dnia 17. czerwca 1873 l. 5971 podaje się do powszechnej wiadomości.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.
Lwów 22. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 12950. Das mit 1. Jänner 1873 activirte Aerarial-Postamt in Brzeżan wird vom 1. Juli 1873 ab zur Annahme und Auszahlung von gewöhnlichen Anweisungen bis zum Betrage von einschlüßlich 1000 fl., dann von telegrafischen Anweisungen und Sendungen mit Nachname bis 500 fl, endlich zur Annahme gewöhnlicher Anweisuugen nach Wien und Pest im Betrage bis einschlüßlich 5000 fl. ö. W. unter den im Allgemeinen festgesetzten Bedingungen ermächtiget.

Welche Verfügung des h. Handelsministeriums vom 17. Juni 1873 Z. 5971 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Postdirection.
Lemberg, am 22. Juni 1873.

(1853 2-3) **Obwieszczenie**

Nr. 12951. C. k. Urząd pocztowy w Podwołoczyskach zostaje pod warunkami w ogóle ustanowionymi uprawnionym począwszy od dnia 1. lipca 1873 przyjmywać i wypłacać zwykłe przekazy aż do włącznej kwoty 1000 zł., dalej telegraficzne przekazy i przesyłki za pobraniem do wysokości 500 zł,, nakoniec zwykłe przekazy do Wiednia i Pesztu do włącznej kwoty 5000 zł. wa.

Rozporządzenie to wysokiego ministerstwa handlu z dnia 17. czerwca 1873 l. 8583 podaje się do powszechnej wiadomości.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt,
Lwów 22. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 12951. Das k. k. Postamt in Podwołoczyska wird vom 1. Juli 1873 ab zur Annahme und Auszahlung von gewöhlichen Anweisungen bis zum Betrage von einschlüßlich 1000 fl., dann von telegrafischen Anweisungen und von Sendungen mittelst Nachnahme bis 500 fl. endlich zur Annahme gewöhnlicher Anweisungen nach Wien und Pest im Betrage bis einschlüßlich 5000 fl. ö. W. unter den im Allgemeinen festgesetzten Bedingungen ermächtiget.

Welche Verfügung des h. Handelsministeriums von 17. Juni 1873 Z. 8583 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. gal. Post-Direction.
Lemberg, am 22. Juni 1873.

(1858 2—3) **Edykt.**

Nr. 5118. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Samborze uwiadamia Jana Temporalego i Jana Bezczaka z miejsca pobytu niewiadomych, że przez Karola Barańskiego przeciw nim pod dniem 20. czerwca 1873 do l. 5118 wypowiedzenie dzierżawy gruntu i szutrowiska w Radłowicach z dniem 22. stycznia 1874 w tutejszym sądzie wniesione zostało, które ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. kraj Dr. Kohnowi doręczone zostało i wzywa ich, by lub potrzebne środki prawne temuż kuratorowi udzielili, lub też przez innego zastępcę sądowi oznajmić mającego zarzuty swe do dni 8. wnieśli, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania sami sobie przypisać będą mieli

Sambor dnia 21. czerwca 1873.

(1865 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 385 Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że Pan Dr. Adam Horvath wpisany został na podstawie uchwały wydziału z dnia 28, czerwca 1873 do l. 385 w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów dnia 28. czerwca 1873.

(1842 3—3) **Konkurs.**

Nr. 886. pr. W celu obsadzenia posady adjunkta kancelaryjnego przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu opróżnionej, w randze X klasy i z płacą roczną 900 zł. i dodatkiem aktywalnym 200 zł. rozpisuje się konkurs w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 l. 60 z. u. p. i 12. lipca 1872 l. 98 z. u. p. na cztery tygodni od 1. lipca r. b rachować się mające.

Podania o takową w terminie oznaczonym mianowicie wojskowi w drodze powołanemi ustawami przepisanej w Prezydium sądu obwodowego wniesione być mają.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego
Tarnopol dnia 26. czerwca 1873.

(1803 3—3) **Edykt.**

Nro 35470. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu we Lwewie dnia 20. marca 1873 na sumę 120 zł. w. a. na zlecenie własne wystawionego — podpisem wystawiciela nie zaopatrzonego — płatnego we Lwowie dnia 1. lipca 1873 przez p. Jana Piotrowskiego akceptowanego, który według twierdzenia p. J. Niemirowskiego wdowy niewiadomym sposobem zginął, aby ten weksel w 45 dniach rachując od dnia 2. lipca 1873 r. c. k. sądowi przedłożył, inaczej takowy na żądanie p J. Niemirowskiego wdowy amortyzowanym będzie.

Lwów, dnia 18. czerwca 1873.

(1806 3-3) **Edykt**

Nro 33013. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem zawiadamia p. Józefa Rozwadowskiego, że przeciw niemu na prośbę Sindli Goldstern wydany został dnia 29. maja 1872 l. 28710 nakaz zapłacenia sumy wekslowej 250 zł. w. a. zpn. a ponieważ miejsce pobytu p. Józefa Rozwadowskiego nie jest wiadome, c. k. sąd krajowy jako handlowy do zastępowania jego, tudzież koszt i szkodę tutejszego adw. Dra Gregorowicza, z substytucyą p. adw. Dra Janowicza kuratorem mianował, i temuż nakaz zapłaty z dnia 29. maja 1872 l. 28710 doręczył.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielil, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 11. czerwca 1873.

(1808 2—3) **Konkurs**

Nr. 13036. Trzynaście tymczasowych miejsc konduktorów pocztowych w galic. okręgu Dyrekcyi poczt. Płaca roczna dla każdego z tych miejsc 400 zł. dodatek na pomieszkanie 50 zł. i ryczałt na ubiór 50 zł. Kaucya 400 zł.

Podania mają być zaopatrzone w prawnie przepisane wymogi i w przeciągu dwóch tygodni do Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Jedno tymczasowe miejsce listonosza w Rzeszowie.

Płaca roczna 350 zł., ubiór urzędowy w naturze, kaucya 300 zł.

Podania zaopatrzone w prawnie przepisane wymogi mają być w przeciągu dwóch tygodni do Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Jedno tymczasowe miejsce sługi pocztowego w Bochni. Płaca roczna 350 zł., ubiór urzędowy w naturze, kaucya 200 zł.

Podania zaopatrzone w prawem przepisane wymogi mają być w przeciągu trzech tygodni do Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Trzy tymczasowe miejsca sług pocztowych we Lwowie i Przemyślu. Płaca roczna 350 zł., ubiór urzędowy w naturre, kaucya 200 zł.

Podania w prawem przepisane wymogi zaopatrzone mają być w przeciągu trzech tygodni do galic. Dyrekcyi poczt wniesione.

Posada pocztmistrza w Jordanowie powiat Myślenice za kontraktem i złożeniem kaucyi 200 zł. Dotacya roczna 180 zł., ryczałt kancelaryjny 36 zł. i pobieranie pieniędzy za jezdne.

Posada pocztmistrza w Woli mnichowej, powiat Lisko, za kontraktem i złożeniem kaucyi w kwocie 200 zł. Dotacya roczna 180 zł. ryczałt kancelaryjny 36 zł. i oznaczyć się mające wynagrodzenie na utzymanie codziennych pieszych poczt posłańczych do Łupkowa i napowrót.

W dokumenta zaopatrzone podania mają być w przeciągu trzech tygodni do Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.
Lwów 23. czerwca 1873.

Concurs.

Z. 13036. Dreizehn Postkondukteursstellen zeitlicher Eigenschaft im galiz. Postdirectionsbezirke. Jahreslohn je 400 fl. Quatierzinsbetrag jährlicher je 50 fl. und Equipirungspauschale jährlicher je 50 fl. Caution je 400 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der gesetzlichen Erforderniße binnen zwei Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Eine Briefträgersstelle zeitlicher Eigenschaft in Rzeszów. Jahreslohn 350 fl. Genuß der Dienstkleidung in natura. Caution 300 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der gesetzlich vorgeschriebenen Erforderniße binnen zwei Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Eine Postamtsdienersstelle zeitlicher Eigenschaft in Bochnia Jahreslohn 350 fl. Genuß des Dienstkleides in natura. Caution 200 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der gesetzlichen Erforderniße binnen drei Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Drei Postamtsdienersstellen zeitlicher Eigenschaft in Lemberg und Przemyśl. Jahreslohn je 350 fl. Genuß des Dienstkleides in natura Caution je 200 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der gesetzlichen Erforderniße binnen drei Wochen bei der gal. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Postmeisterstelle in Jordanów, Bezirkshauptmannschaft in Myślenice, gegen Dienstvertrag und Caution pr. 200 fl. Jahresbestallung 180 fl. jährliches Amtspauschale 36 fl., und Bezud der gesetzlichen Rittgelder.

Postmeisterstelle in Wola mnichowa, Bezirkshauptmannschaft Lisko, gegen Dienstvertrag und Caution pr. 200 fl. Jahresbestallung 180 fl, jährliches Amtspauschale 36 fl. ö. W., und ein zu vereinbarender Botenlohn für die Unterhaltung täglicher Fußbotenposten nach Łupków und retour.

Dekumentirte Gesuche sind binnen drei Wochen bei der k. k. Post Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Postdirection.
Lemberg, am 23. Juni 1873.

(1807 3—3) **Konkurs.**

L. 13036. Trzy posady oficyałów pocztowych III klasy w okręgu galic. Dyrekcyi poczt. Pensya 700 zł. a. w. Kaucya 600 zł.

Podania zaopatrzone w prawem oznaczone wymogi mają być w przeciągu trzech tygodni do c. k. galic. Dyrekcyi poczt wniesione.

Trzy posady akcesistów pocztowych II kl. w okręgu galic. Dyrekcyi poczt. Pensya 500 zł. a. w. Kaucya 400 zł.

Udokumentowane podania mają być przy wyszczególnieniu prawnie przepisanych wymogów w przeciągu dwóch tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. Dyreycyi poczt.
Lwów 23. czerwca 1873.

Concurs.

Z 13036. Drei Postoffizialsstellen III Klasse im galiz. Postdirections-Bezirke. Jahresgehalt 700 fl. ö. w., Caution 600 fl.

Gesuche sind mit dem Nachweise der gesetzlichen Erforderniße binnen drei Wochen bei der k. k. galiz. Postdirection einzubringen.

Drei Postakcesistenstellen II Kl. im galiz. Postdirectionsbezirke. Jahresgehalt 500 fl. ö. W. Caution 400 fl.

Dokumentirte Gesuche sind mit der Nachweisung der gesetzlichen Erforderniße binnen zwei Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Postdirecktion.
Lemberg, 23. Juni 1873.

(1768 3—3) **Edykt.**

Nr. 27087. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy, wedle podania zaginionego poświadczenia składu lwowskiej kasy zbiorowej c. k. uprzyw galic. kolei żelaznej Karola Ludwika z dnia 18. lutego 1870 do Nr. dep. 292, a to wystawionego na złożoną przez p. Hermanna Haack na zapewnienie poboru kupionych materyałów starego żelaza w trzech sztukach galic. obligacyi indemnizacyjnych okręgu administracyjnego lwowskiego po 100 zł. Mk. Nr. 35279 35281 i 39335 z kuponami od dnia 1. listopada 1870 płatnymi ,kaucyę, ażeby poszczególnione poświadczenie składu c. k. sądowi krajowemu w przeciągu jednego roku przedłożyli, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu, wzmiankowane poświadczenie za umorzone uznane zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów dnia 7. czerwca 1873.

Z drukarni E. Winiarza.